

In het begin van social media, zoals het toenmalige Hyves en Facebook, stuurde mensen vooral heel veel fotos rond van wat ze die dag allemaal naar binnen schranste, leuk om te zien, vooral als je enorme honger of zogenoemd trek hebt.

Toen was het nog normaal, ook al werd menig mens wel gek van al dat eten online. Maar als we dan naar social media vandaag de dag kijken, dan is dat toch volledig omgedraaid en is het meer een uitlaatklep geworden voor de mens die niet direct op een instantie, bedrijf, instelling, verzekering, of medemens durft af te stappen en durft te zeggen wat hem of haar dwars zit. De vrij anonieme uitlaatklep, tenzij je al je gegevens openbaar hebt staan op die sociale media. Maar zelfs dan ben je nog lastig vindbaar en is het een heel stuk makkelijker om al je gal te spuiten over alles wat je niet leuk vindt, wat je dwars zit en aan wie je allemaal een haat en een schijt hebt.

Ik zou zeggen, mensen kruip achter die toetsenbord en scherm vandaan en praat is direct met de persoon waar je het tegen hebt. Eens zien of je dan nog steeds zo'n grote mond hebt. Ik vrees van niet.

Maarja mij is de vraag al jaren, hoe kunnen we die haat en nijd op die sociale media omkeren naar terug hoe het ooit was, met foto's hoe onze vakantie is, wat fijne goedendag en slaap lekker groeten en verjaardagswensen. Dat komt toch veel vrolijker over?

Omdat wij als burgers met wat minder opvallende beroepen wel minder of helemaal niet zo te maken hebben met dit in het Engels wel Shaming genoemde fenomeen van het via mailings andere mensen echt aanvallen, afvallen of bedreigen wil ik toch even hier weer eens de aandacht op vestigen via een recent voorbeeld.

Er wordt verondersteld dat veel van deze teksttypers vaak werkeloos, gefrustreerd zijn of daarmee gepaard gaand ongelukkig zijn.

Ze zijn bv. getriggerd door hun opgebouwde mening over iets of hun antipathie tegen bepaalde mensen.

Ik herinner me dat een tv-presentator op zoek ging naar enkele liederen die hem zo negatief en agressief hadden benaderd dat hij via de IP-adressen met de camera erbij deze lui ging bezoeken.

Een man en dus verdachte hierin was opgespoord en stond zijn auto te wassen en wilde niet

dat er een zaak van werd gemaakt.

Hij maakte meteen excuus en vertelde dat hij zich zo wel afreageerde via het versturen van e-mails naar personen die iets hadden gemeld waar hij het niet mee eens was.

Eigenlijk had hij niet echt iets tegen die persoon die dan wel een tegengestelde mening had of een in zijn ogen afkeurenswaardige actie had gevoerd, maar dan was hij het kwijt.

Hij begreep eigenlijk wel dat dit een bepaalde impact op die persoon kon hebben.

Hij zou het dan dus niet meer doen.

Daar ben je dan als slachtoffer niet zeker van, maar in dit geval was hij al open en bloot blootgesteld aan een camera die dit ook had uitgezonden.

Daar moest hij het dan mee doen om bv. zo zijn burens, familie, kennissen enzovoorts onder ogen te komen.

Nu hier slechts één voorbeeld van zo'n in onze ogen belachelijke reactie.

Ik zou niet eens de tijd en moeite erin gaan stoppen om achter een e-mailadres te kunnen komen om dan die persoon of instantie even en meestal anoniem aan te gaan vallen, want dat is het wel; aanvallen.

Ene Bert Kettingvet schrijft, en dit is dan wel duidelijk een schuilnaam waar de schrijver wellicht ook nog trots op is.

Het onderwerp en de aangevallene laten we hier buiten schot.

Daar gaat het even niet om.

Het is een reactie op de aanslag bij de Dam in Amsterdam en wat is het nut van deze tekst?

Daar ga ik na het voorlezen van de tekst op in:

Bert Kettingvet schrijft dus: "Respect voor deze man, echter men moet niet raar opkijken dat hij over een poosje vervolgd gaat worden door justitie omdat de "dader" een geschaafde knie heeft opgelopen door overdreven geweld, hierdoor heeft de "dader" een trauma opgelopen en kan dus niet meer gewoon functioneren, hiervoor krijgt deze held een strafblad, er zijn meer gevallen van

bekend uit het verleden, vertrouw uw Roverheid en de D666 rechters !

De man heeft op deze manier aangegeven dat hij de overheid wantrouwt of zelfs fout vindt.

De Britse toerist die de messteker bij de Dam in Amsterdam overmeesterde is dan hier de dader, het woord dat Bert Kettingvet tussen aanhalingstekens zet. Dan sluit hij af met het feit dat hij dus de Roverheid niet vertrouwt.

Leuke woordspeling, maar bedoelt hij dat de overheid dan iets van hem, en ons erbij, afgepakt heeft?

En tot slot haalt hij de partij D'66 erbij.

Maar die noemt hij D'666.

En dat cijfer is een verwijzing naar de duivel.

Dit impliceert dat de overheid in zijn ogen niet een dienstverlenende instantie is maar een stelletje rovers die de burgers benadelen of nog erger.

Kortom, dit is volgens ons een abjecte en dus af te wijzen reactie.

De Britse held zal dit niet lezen en de aangesprokenen als de overheid en D'66 zullen hier niet wakker van liggen.

Het enige doel lijkt om mee te huilen met de wolven in het enge bos dat Nederland heet.

Zielig eigenlijk.

Dit delen:

[Share op Facebook \(Opent in een nieuw venster\)](#) Facebook

[Delen op X \(Opent in een nieuw venster\)](#) X